

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

331. Temporales Coadiutores quis possit concedere Episcopis & illis
maioribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quæſt. 331. Coadjutores temporales quis poſſit concedere Episcopis & illis majoribus?

Respond. ſolus Papa. Barboſ. *loc. cit. n. 21.* citans Gambar. *ubi ante. n. 4.* Campanil. *in diſſerſ. juris Rubr. rub. 7. c. 6. n. 105. &c.* Gonz. *loc. cit. n. 34.* citans Jacobat. *de Conciliis. l. 4. a. 3. n. 16.* Abbat. *in c. ſin. de Cler. agrot. n. 5.* Butrium. *n. 14. &c.* Remouch. *loc. cit. n. 2.* Caſtrop. *loc. cit. n. 5.* Azor. *ubi ante. ubi etiam, quod ex poteſtate pontificia Episcopus ſenio, valetudine gravatus aut aliter impeditus perpetuo poſſit de ſui Capituli vel majoris partis illius conſilio & aſſenſu unum vel duos Coadjutores authoritate apoſtolica aſſumere. Si vero Episcopus fuerit demens, Capitulum aut duæ ejus partes eadem authoritate apoſtolicâ id poſſint. Et ſi Episcopus ſenio, morbo, aut aliâs impeditus nolit ſibi aſſumere Coadjutorem, res ſit deferenda ad Pontificem. Unde jam hodie dum Episcopo ſuffraganeo agrotanti Coadjutorem temporalem dare nequit Archiepiſcopus ſeu Metropolitanus, juxta *c. unicum. de Cler. agrot. in 6.* ubi expreſſum, dationem Coadjutorum Episcopis & ſuperioribus Prælatiſ eſſe de cauſis majoribus, & ad ſolum Papam pertinere. Neque huic decretali contraria eſt illa *ex parte. de Clerico agrot.* quia ibi Archiepiſcopus ille non dedit Coadjutorem Episcopo provinciali authoritate ordinaria, ſed ut Sedis Apoſtolicæ delegatus, ut patet *ex c. mandamus. Fagn. in c. ex parte. n. 1.* citans Cardinalem in *idem c. n. 4.* Abb. *n. 3. &c.**

Quæſtio 332. Coadjutorias temporales quis concedere poſſit Prælatiſ, aliis Episcopo inferioribus, aliisq; beneficiatiſ?

Respond. id poſſe Episcopos & Legatos Apoſtolicos. Fagn. *in c. nulla. de conceſſ. præb. n. 67.* ubi: *Licet Coadjutoria temporalis in inferioribus Prælatiſ dari poſſit ab Ordinario, ad quem ſpectat deſtitutio vel ceſſionis admiſſio. pro quo citat. c. de Reſtoribus. &c. ſin. de Cler. agrot. & ibidem Jo. And. Abbat. Barboſ. juris Eccl. l. 3. c. 10. n. 22.* Ventrigl. *tom. 2. annot. 13. n. 5.* ubi expreſſe, quod Reſtori ſenio conſecto Episcopus dare poſſit Coadjutorem, pro quo citat Tuſch. *lit. c. concl. 402. n. 7. &c.* Remouch. *c. 5. n. 2. & 5.* ubi expreſſe id ait de Archidiaconiſ & beneficiatiſ curam aliquam habentibus, & addit: *habita ſemper ratione ſubjectio-niſ, quâ nimirum coadjuvandus ſubjicitur Episcopo ſeu Ordinario.* Gonz. *loc. cit. n. 36.* citans Jo. And. *in c. ſin. de Cler. agrot. n. 7.* Butr. *in c. 3. n. 10.* Abb. *n. 5.* Gamb. *ubi ante. n. 3.* ſubdens rationem ex Gonz. quam approbat Barboſ. *loc. cit.* quod ſicut Episcopii, Legati, Nuncii hoſ inferiores inſtituere & deſtituere ex cauſiſ, ita majore ratione poſſint iſdem dare ex cauſiſ Coadjutores temporales.

2. Limitanda tamèn reſponſio primò, ut non procedat in Dignitatibus majoribus electiviſ, puta Præpoſituris, Decanatiſ & ſimilibuſ; reſpectu enim horum Legatum Apoſtolicum (multòque magiſ Episcopum) non poſſe conſtituere Coadjutores, etiam temporales, & Papam non ſolere ſine conſenſu Capitulorum, obſtantibuſ in Germania Concordatiſ, tradit Remouch. *cit. c. 5. n. 4. & 6.* Limitanda ſecundò, ut non procedat in beneficiiſ juris patronatiſ Laici, ita ut neque reſpectu illorum Legatus aut Episcopus poſſit, nec Papa ſoleat concedere Coadjutorias temporales ſine conſenſu Patronorum. Remouch. *loc. cit.* citans Lambert. *de jure pat. l. 2. p. 1. q. 6. a. 2. n. 1.*

Quæſt. 333. A quibus concedi poſſint Coadjutores temporales Abbatibuſ ſimilibuſque Prælatiſ Regularibuſ, vel etiam non Regularibuſ, exemptiſ tamen.

Respond. ad primum: Tameſi de jure communi Episcopus, uti Monaſteriſ vacantibuſ œconomum, ita etiam Abbatibuſ conſtituere poterat Coadjutorem; modò tamen, dum Sedis Apoſtolicæ privilegio Religioniſ ferè omneſ ab Episcoporum & aliorum Ordinariorum juridiſtione exemptæ ſunt, ſi contingeret de aliqua cauſa juſta oportere dari Abbati alicui Coadjutorem, datio taliſ Coadjutoriſ ſpectaret ad Abbatem generalem, ſive ad diſſiniſtorium, in qua re, quemadmodum per privilegium ſummorum Pontificum hæc proviſio Coadjutoriſ, ſicut & tota alia Religioniſ adminiſtratio, data eſt Religioniſ Prælatiſ; ita etiam eorum Prælatorum in hoc negotio decreta obſervanda ſunt, & uniſcujuſque Congregationiſ conſtitutioneſ à Sede Apoſtolicæ approbatæ inſpiciendæ. Ita ferè Tambur. *de jure Abb. rom. 1. d. 13. quæſtio 1. & 2.*

2. Reſp. ad ſecundum: Abbatibuſ aliſq; Prælatiſ, etiam non Regularibuſ, exemptiſ non niſi à Papa dari poteſt Coadjutor temporalis. Remouch. *c. 5. n. 2.* Tambur. *loc. cit. n. 3.* citans Gambar. *ubi ſupra. n. 5.* Barboſ. *de off. Episc. allegat. 50. n. 8.* Quarant. *in ſum. Bullar. v. Archiepiſcopi authoritas. n. 9.* & alioſ.

Quæſt. 334. An igitur Prælatiſ aliſque eccleſiarum curatarum Rectoreſ propria authoritate ſibi aſſumere nequeant Coadjutores ad tempuſ ſolum, eſi non pro tota ſua vita?

Respond. quilibet non poteſt propria authoritate aſſumere Coadjutorem, imò nec ſubſtitutum; cum id ſoli Episcopo agrotanti de conſenſu Capituli ex ſpeciali gratia concedatur. Remouch. *c. 10. n. 4.* Poſſe tamen ipſoſmet ſibi aſſumere non tam Coadjutorem quam Vicarium temporalem, id eſt, pro tempore durantiſ impediſentiſ, v. g. morbi curabiliſ & temporaneiſ, tradit Fagn. *in c. ex parte. de Cler. agrot. n. 4. in ſine.* ubi: *eo caſu (nimirum dum morbus curabilis eſt & temporalis) ipſemet Prælatuſ poterit ſibi Vicarium temporalem conſtituere, quidquid incautè in contrarium ſcripſerit Garciaſ de benef. p. 4. c. 5. n. 4. & in c. conſultationibuſ. tit. eod. n. 12.* citans Hoſtienſ. *in c. Clericos. de off. Vicar.* Quamvis enim authoritaſ inſtituendi Vicariuſ perpetuoſ in beneficiiſ ſit penes Episcopuſ, *c. ex frequentibuſ. de inſtitut.* ita ut nequidem Vicariuſ generalis Episcopii ſine ſpeciali mandato taleſ Coadjutores ſeu Vicariuſ perpetuoſ deputare poſſit; cum ex generaliſ commiſſione Vicariatiſ non poſſit quem privare ſeu deſtituere beneficio. Sbroz. *de Vicar. Episc. l. 2. q. 212. n. 1. & ex eo Barboſ. Jur. Eccl. l. 3. c. 10. n. 15.* citans Narbonam *de appellat. à Vicar. ad Episcop. p. 1. n. 120.* Ricc. *in pr. p. 4. reſolut. 545. &c.* Curati tamen & Vicarii perpetui Vicariuſ temporales ſine licentia Episcopii aſſumere ſibi poſſunt, modò ſi ut notiſ, & de eorum promotione conſtet, & non obſtet ſtatutum ſynodale; hodie tamen approbari debent ab Ordinario, uti & deputari ab illo in caſu *cap. 7. ſeſſ. 7. & c. 6. ſeſſ. 21.* Tridentini. ita ferè Fagn. *l. cit. n. 13.* ſic quoq; tradit Tuſch. *lit. c. concl. 402. n. 8.* Coadjutores dari poſſe pro cura animarum, & iſta Coadjutoria, quando non eſt in toto, ſed in parte miniſteriiſ, eſt favorabilis, & permiſſa ſine Superioriſ titulo; ſecus, ſi detur in toto & pro tota cura; quia eſt odioſa & non permiſſa.